

Caravaggio un geniu al expresiei

AG / <https://www.sothebys.com/>

Caravaggio a rămas orfan la o vârstă fragedă.

Caravaggio s-a născut în 1571, când ciuma bubonică făcea încă ravagii în mare parte din populația Europei. Tatăl, bunicul și bunica sa au murit fiecare de ciumă în decurs de trei zile, când Caravaggio avea doar șase ani, iar mama sa a cedat bolii patru ani mai târziu. La vârsta de 12 ani, a început o ucenicie în atelierul lui Simone Peterzano, ceea ce i-a asigurat cariera de artist încă de când era copil. Numele real al artistului a fost Michelangelo Merisi, deși, în cele din urmă, a fost numit după orașul în care și-a petrecut o mare parte din copilărie, Caravaggio.



UN PORTRET AL PICTORULUI ITALIAN
MICHELANGELO MERISI DA CARAVAGGIO

Operele lui Caravaggio au fost în slujba Contrareformei.

La sfârșitul secolului al XVI-lea și începutul secolului al XVII-lea, Biserica Catolică a pus la cale o campanie cunoscută sub numele de Contrareforma, ca răspuns la Reformă, care să contracareze amenințarea tot mai mare a protestantismului. Ca parte a acestui program, Biserica a apelat la pictori, sculptori și arhitecți pentru a confirma vizual dominația și puterea catolicismului și pentru a-i curta înapoi pe catolicii care se convertiseră la protestantism. Tablourile lui Caravaggio sintetizează cele două abordări majore ale producției artistice din această perioadă, atât cele teatrale, cu lumini și compoziții extrem de dramatice, cât și scenele care întâmpină credincioși din toate categoriile sociale, pictând figuri religioase în taverne întunecate și murdare, pline de membri săraci și marginalizați ai societății.

Caravaggio a fost pictorul baroc italian prin excelență.

Caravaggio a fost un pionier al tenebrismului, o tehnică care folosește clar-obscuritatea intensă (un efect de contrast între lumină și umbră) în scopuri dramatice, dominând tabloul cu întuneric și producând un efect de reflectoare. Teatralitatea tenebrismului a fost un element-cheie al picturii baroce și a derivat din experimentele cromatice ale manierismului. Ușurința cu care Caravaggio folosea tenebrismul a fost egalată de naturalismul său observațional, ceea ce a permis un angajament intelectual și emoțional sporit față de privitorul contemporan.



CARAVAGGIO, *INCREDULITATEA SFÂNTULUI TOMAS*, CIRCA 1601 - 1602, ÎN PREZENT ÎN COLECȚIA PERMANENTĂ A PINACOTECII SANSSOUCI, POTSDAM, GERMANIA.

Caravaggio a lucrat rapid.

Caravaggio a murit tânăr, la vârsta de 38 de ani, dar cât a trăit, a fost un artist extrem de prolific, care a produs în mod constant picturi de mari dimensiuni. Tehnica sa de observație se preta la lucrul rapid și intuitiv; el prefera să picteze direct pe pânză, fără schițe sau desene, și de obicei picta după modele vii. Lucra cu o furie intensă, stând adesea treaz toată noaptea sau pictând, după cum se știe, timp de două săptămâni la rând.

Caravaggio a fost un criminal periculos.

Caravaggio avea reputația de a avea un temperament scurt și cădea repede în încăierări în baruri sau pe stradă. A comis infracțiuni relativ ușoare, dar bizare, cum ar fi înjurăturile la adresa unui jandarm sau umbla cu o sabie fără licență. Într-un caz, a făcut o gaură în tavanul său pentru a permite mai multă lumină naturală în timp ce picta; această tâmplărie improvizată i-a dat motiv proprietarului său să-l dea afară. În afară de aceasta, a fost trimis în judecată pentru infracțiuni semnificative de cel puțin unsprezece ori, inclusiv pentru că a speriat

un gardian și a aruncat o farfurie în fața chelnerului, deoarece credea că anghinarele insuficient gătite erau o insultă.

Caravaggio a ucis odată un om într-un duel.

Istoricii de artă continuă să dezbată detaliile specifice și contextul morții lui Ranuccio Tomassoni, deși acesta a murit cu siguranță de mâna lui Caravaggio. Tomassoni era un proxenet roman care insultase cumva o prostituată pe care Caravaggio o admira. Caravaggio i-a cerut lui Tomassoni să joace o partidă de tenis ca acoperire pentru a începe un duel. Unii cercetători cred că tensiunea dintre cei doi a început din cauza unei datorii la jocurile de noroc, în timp ce alții cred că Caravaggio nu a avut intenția de a-l ucide pe Tomassoni în timpul unei încăierări legate de jocul de tenis.

Și-a petrecut o parte din ultimii ani în exil.

Ca pedeapsă pentru uciderea lui Tomassoni, Caravaggio a primit un mandat de condamnare la moarte, care putea fi executat în orice moment la Roma. A fugit la Napoli, unde s-a ascuns în casele unor familii nobile, printre care Sforza și Colonna, și în Malta, o suveranitate independentă care l-a primit în siguranță.



Pe toată durata exilului său a continuat să lucreze, călătorind în Sicilia pentru a picta unele dintre cele mai iubite și influente lucrări ale sale, inclusiv *Decapitarea Sfântului Ioan Botezătorul*.

A evadat din închisoare după ce a agresat un cavaler de rang înalt.

În timp ce se afla în Malta, lui Caravaggio i s-a oferit titlul de cavaler de către Marele Maestru al Cavalerilor Sfântului Ioan, ceea ce i-ar fi asigurat, probabil, lui Caravaggio o grațiere pentru condamnarea sa la moarte. Cu toate acestea, el a agresat un cavaler de rang superior în timpul unei alte încăierări, ceea ce l-a lăsat pe Caravaggio în închisoare și i-a fost retrasă calitatea de cavaler. A evadat și s-a îndreptat spre Sicilia, unde a trăit într-o frică constantă. Paranoia sa era întemeiată în realitate; un grup de bărbați i-a întins o ambuscadă și l-a atacat, probabil ca represalii pentru atacul asupra cavalerului din Malta, lăsându-i fața desfigurată permanent.

A încercat să facă troc cu tablouri pentru a obține o grațiere de la un mandat de condamnare la moarte. (*)



CARAVAGGIO, *DAVID WITH THE HEAD OF GOLIATH*, CIRCA 1607.

De-a lungul celor patru ani de exil, a urmărit în permanență să obțină o grațiere din partea Papei pentru mandatul său de condamnare la moarte după ce l-a ucis pe Ranuccio Tomassoni. A trimis tablouri, printre care David cu capul lui Goliat și Salomeea cu capul lui Ioan Botezătorul, unor prieteni puternici și membrilor puternici ai familiei care aveau urechea papei, în speranța că aceștia ar putea media o grațiere. A murit înainte de a fi grațiat.



CARAVAGGIO, *JUDITH BEHEADING HOLOFERNES*, CIRCA 1598 – 1599. IN THE PERMANENT COLLECTION OF THE GALLERIA NAZIONALE D'ARTE ANTICA.

Cauza morții sale nu a fost încă confirmată.

Cercetătorii continuă să dezbată cauza, detaliile și cronologia morții lui Caravaggio. El a murit la un moment dat în iulie 1610, în timp ce încerca să obțină o grațiere papală și să se întoarcă la Roma, poate chiar la bordul unei bărci care se îndrepta spre nord. Unii istorici susțin că a murit probabil de sifilis, malarie sau bruceleză. Alții cred că a fost ucis ca răzbunare pentru Tomassoni sau pentru cavalerul pe care l-a agresat în Malta.

Picturile sale ar fi putut să-l ucidă.

În 2010, în Porto Ercole au fost găsite oase umane despre care oamenii de știință au concluzionat că sunt probabil cele ale lui Caravaggio. Oasele reflectau un nivel toxic de plumb - aproape sigur de la vopsea cu care lucra destul de fizic și dezordonat - care l-ar fi putut ucide. Reputația artistului de a avea un comportament haotic și violent, care este un simptom comun al otrăvirii cu plumb, întărește această teorie.

Una dintre cele mai faimoase picturi ale sale, *Chemarea Sfântului Matei*, nu a fost mutată de peste 400 de ani.

În 1599, Caravaggio a fost însărcinat să realizeze două picturi pentru Capela Contarelli din Biserica San Luigi dei Francesi. Finalizate în 1600, Martiriul Sfântului Matei și *Chemarea Sfântului Matei* sunt două dintre lucrările sale majore care i-au adus recunoașterea internațională și i-au consolidat capacitatea de a-și asigura comenzi pentru tot restul vieții. *Chemarea Sfântului Matei* a rămas în capelă, rezistând la două războaie mondiale și la multiple invazii, un lucru rar întâlnit pentru o lucrare atât de mare și de importantă.

S-a pictat pe sine însuși ca o interpretare a lui Bacchus în timp ce se afla în convalescență din cauza malariei.

Caravaggio s-a pictat pe sine însuși în mai multe dintre tablourile sale, dar apare cel mai șocant ca un tânăr Bacchus bolnav într-un portret din 1594. El s-a observat într-o oglindă în timp ce realiza tabloul, imediat după ce părăsise spitalul pentru o boală gravă, despre care cercetătorii cred că a fost malarie. Bacchus, care seamănă fizic cu Caravaggio în tablou, apare slab, palid și aproape nebun de boală. Pictura păstrează

accentul lui Caravaggio pe contrastul dintre subiectul picturii și întinericul intens care îl înconjoară.

Tablourile lui Caravaggio se vând la prețuri record.

Din cauza statutului de maestru baroc al lui Caravaggio, operele sale nu sunt adesea disponibile pentru vânzare, în special pe piața publică. Cea de-a doua versiune a lui Judith decapitându-l pe Holofernes, descoperită într-un pod francez în 2014, adună o estimare de 170 de milioane de dolari. Lucrarea urma să fie scoasă la licitație în iunie 2019 (fără rezerve), dar a fost achiziționată prin intermediul unei vânzări private în ultimul moment; prețul final de achiziție rămâne confidențial.

Atât Tilda Swinton, cât și Sean Bean și-au făcut debutul cinematografic într-o biografie ficțională a lui Caravaggio.

Filmul britanic *Caravaggio* din 1986, regizat de Derek Jarman, a refăcut povestea vieții lui Caravaggio cu o oarecare licență dramatică și artistică. Deși filmul prezintă personajele în costume și decoruri arhitecturale care erau contemporane cu epoca lui Caravaggio, filmul încorporează o motocicletă, o mașină de scris și fumatul țigărilor pentru a construi personajul Caravaggio. Filmul a câștigat Ursul de Argint la cea de-a 36-a ediție a Festivalului Internațional de Film de la Berlin.

Un epitaf epic.

Epitaful lui Caravaggio, compus de prietenul său Marzio Milesi, reflectă un artist iubit. "Michelangelo Merisi, fiul lui Fermo di Caravaggio - în pictură nu egal cu alt pictor, ci cu Natura însăși - a murit la Porto Ercole - părăsind orașul Napoli - revenind la Roma - 15 august - în anul Domnului 1610:

- A trăit treizeci și șase de ani, nouă luni și douăzeci de zile - Marzio Milesi, Jurisconsult - Dedicat unui prieten de un geniu extraordinar."

Notă

(*) Acest tablou extraordinar are câteva variante. În el Cravaggio se pictează în două ipostaze- tânăr ca regele David și bătrân în Goliath decapitat . În altă variantă sabia este coborâtă într-un gest de durere...

AG



CARAVAGGIO, THE MARTYRDOM OF SAINT MATTHEW, CIRCA 1599 – 1600. IN THE PERMANENT